

Vanaf de toren

Alleen in deze vredige woesteni,
Door boeken, weinige, geleerd omgeven,
Ben ik steeds in gesprek met wie ze schreven
En luister met mijn ogen: zeg het mij.

Soms niet doorgrond, steeds open en nabij,
Bestuiven of verfijnen ze mijn streven
En spreken wakker tot de droom van het leven
In stille maar meerstemmige melodij.

Wat, don Iosef, knap te boek is gesteld
Verlost als wreekster van de boze jaren
De grote geesten, door de dood geveld.

De uren vliegen zonder wedervaren,
Maar de allerbeste rekensom vertelt
Dat wij door les en studie kracht vergaren.

Francisco de Quevedo (Spanje 1580-1645)
vertaald door: Yvonne Reinders

*Uit: Don Francisco de Quevedo: gedichten over
leven en dood.*

Uitgeverij: Viña, Meerssen (2009)

“ze bestuiven of verfijnen mijn streven”